

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . 60 fillér
3 óra . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levele-
zés és egyéb küldé-
mény czimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Eladta a gyermekét. — Apró gazemberek.

Makó—Kecskemét.

A jövő héten megint utnak indul két miniszter, hárommannyi tanácsos, nagy kicsinyek, kis nagyságok s a merre megriadva száguld velük a vonat, részük lészen sok ünneplésben, a végállomáson pedig fellegriasztó mozsarakat sütögetnek, végigesznek másfél napot, banketkeznek jobbra, balra s teleszövik szónoklatokkal a nappalt, az éjjelt: ezt nevezik nálunk kiállításnak.

Makó, Kecskemét után a jövő héten Máramaros-Sziget kerül sorra. Szánalomraméltó város, a melyet csapás ért csapás után, de miniszterjárástól máig megóvta az Isten.

Mert a miniszterjárás, tessék elhinni, soha sem másodrendű csapás. Főlriasztja a szunyadó türelmet, káprázatos képet füst a jövőről s az állampénztár aranyainak csöngése válik nótává. Itta miniszter. Nem is egy, de kettő. Egyik a kereskedelmet hozza ide, a kincses kaszát a másik. Jön Hegegüs, jön Lukács László. Küldöttség jár a küldöttség nyomán. Szól a sok szó nagy megelégedésről, boldogságról, bölcs kormányzásról előlegnek azért, a mit várnak, a mit remélnek s a minek teljesülését rövidre szabja hitük, ha egy miniszter, még rövidebbre, ha két miniszter jár ott együtt és egyszerre.

A máramarosi kiállítás, a melynek kapuját 25-én

nyitják meg, két minisztert tisztel vendégeül. Sok más méltóságot is, köztük Wekerle Sándor volt miniszterelnököt és Teleki Géza volt belügyi minisztert. Diadalmas lesz a bevonulások. Ünnepi köntösben vonul eléjük, a mi eleven, lobogódisz, muzsikaszó, lakoma, czóczó kápráztatja a szemüket s ha gyöngék, a szívüket is.

Nézzék meg a kiállítást, miniszter urak! Hallgassák meg a diszszónoklatokat, lakmározzanak jó egészséggel, de csak egy napig. Másnapon üljenek hintóba, keressék meg azt a vityillót, a melyben embernek csufolt lény ténferegházi barmaival együtt s a kinek az életben nem jutott más emberi szerep, csak az, hogy éljenezzen és lelkesedjék hatósági rendeletre, parancsra. A „kiállítás“-nak ez a része szomorú lesz, de igaz.

Huszár-virtus.

A vitészség netovábbja.

— Saját tudósítónktól. —

A gyöngyösi huszárok híresek a gangos kedvükről.

Polgárnak, legénynek nincs békessége tőlük, utjába állnak, megtasztatják, mindenképen keresik az összeütközést.

Gyöngyösön manapság napirenden vannak a huszárvereke-dések, esti időben alig mer a lakosság az utczákon járni, soha sem tudja hol törnek reá beborozott, duhaj huszárok.

Tegnap éjszaka újból kitört a virtus a huszárokból.

Egy csapat huszár ment hangos szóval a Csapó-utczán végig. Ebben az utczában van a „Felső Selyem“ kávéház is, ahol

ez időtájt parasztlegények, polgárok mulatoztak. Az egyik kávéházi vendég az ablakon véletlenül kiejtett egy boros üveget, ami éppen az arra ballagó huszárok lába elé esett.

A tüzes kedvü huszároknak több sem kellett. Ujjhuzásnak vették az esetet, azt hitték, hogy feléjük hajították a boros üveget.

Kirántották a kardjukat és körülbelül huszan berontottak a kávéházba. Órült kavargás támadt a helyiségben, a polgárok felugrottak helyeikről és menekülni akartak a huszárok elől. De azok elállták az ajtót és vad kiáltozással követelték, hogy jelentkezzék az, aki feléjük hajította a boros üveget.

Egy embert négy huszár közrefogott, megsuhogtatták kardjaikat a feje fölött és rákiáltották:

— Összedarabolunk, ha nem mondd meg, ki dobta ki a boros üveget.

Az ijedt polgár rámutatott egy emberre, Németh János vörösmarti lakósrá.

Most aztán megkezdődött a harez. A huszárok neki támadtak Németh Jánosra és három kardesapást mértek a fejére, úgy, hogy a szerencsétlen ember nyomban összeesett. Mikor az áldozattal végeztek, a többiek ellen fordultak. Ezek védeni akarták magukat, de a kardesapásoktól nem tudtak menekülni. A vérengző huszárok vágták, kaszabolták a polgárokat.

A háborúság híreire három rendőr megjelent a kávéházban, de vesztükre. Amint a rendőrök a kardjukat kihúzták, a huszárok most már velük vettek föl a mérközést. Egy rendőrt halálra sujtottak, a többi kettő elmene-kült a katonák elől.

A véletlen jött a polgárok segítségére.

A kávéházból kihallatszott az utczára a megsérült emberek jajveszékélése, segítségkiáltása és két erre haladó őrmester meghallotta a zajt. Beléptek a kávéházba, ahol ezután a vagdalkozó huszároktól elvették a kardjaikat. Később megérkezett a katonai őrzőcsapat is, amely köz-

refogta a huszárokat és mindannyit bekísérték a huszárkaszárnyába.

Nagyreményü magzatok.

Apró gazemberek.

Kolozsvár, aug. 14.

A monostori városrészt régebb idő óta egy cigánygyermekektől álló, valóságos betörő banda tartja állandó rettegésben. Ténykedésük ugyan sohasem lépi túl az apróbb tolvajlás határát, de a gyakori és érzékeny tyuklopások igen sok kellemetlenséget okoznak a lakóknak.

Legbosszantóbb a dologban az, hogy a fejlettség legmagasabb fokán álló csemeték oly ügyesen, oly raffinériával hajtják végre tettüket, hogy a legélesebb ellenőrzés dacára sem kerithetik kézre őket, s a megkárosított gazda rendszerint csak akkor szerez tudomást itt voltukról, mikor baromfi állományában tekintélyes apadást konstatal.

Nó de a kis tolvajok sem kerülhették ki azt a hajszálat, melyben mindenik bűnös meg szokott botlani, s így tegnap délután tettükön vesztettek.

Négy-öt óra tájban Morár Péter gazdálkodóhoz beállított egy kis cigánygyermek, s igen feltűnő módon kérdezősködött a jószág felől.

Morárban gyanut keltettek a nagyreményü esemete kereszt-kérdései, s rögtön tisztában volt azzal, hogy ez is tagja annak a bandának, mely neki már annyi kárt okozott.

A kis fiu távozta után bezárkózott szobájába, s várta a történendőket.

Alig esteledett be tanuja lehetett, amint hat gyermek átugorta a kerítést, s a majorság

ŐSZI ALBERT ékszerész és órás. Kolozsvárt, Wesselényi Miklós-utca 2. szám.

Ajánlom a n. é. közönség figyelmébe dúsan berendezett arany, ezüst, ékszer, óra-áru és javító műhelyemet. Raktáron tartok ékszereket a legolcsóbb kivitelűtől a legfinomabb izlésig jutányos árakban.

Törött aranyat, ezüstöt a legmagasabb árban beváltok vagy felcserélek, óra javításokért és új órákért egy évi felelősséget vállalok. Pontos és lelkiismeretes kiszolgálás.

Tisztelettel:

ŐSZI ALBERT.

ellen valóságos hajtóvadászatot rendez. Majd mikor az istállóba üztek egy tyukot, utánok sompolygott, s alaposan helybehagyta őket, mire a kis gazemberek felgyújtással fenyegették. Időközben aztán a többi károsok is elősiettek a zaj hallattára, s úgy elverték a kis gazembereket, hogy aligha lesz többé kedvük valakinek kárt okozni.

Az anya bűne.

Eladta gyermekét.

Kolozsvár, augusztus 14.

Daczára minden éberségnek és erélyes intézkedésnek a saját vérének megrontására, elpusztítására törekvő lelketlen szülők gatzetteit ugylátszik, meggátolni nem lehet.

Elismerjük, hogy sok esetben s legtöbbször a nyomor készíti a szülőket ocsmány üzelmük véghezvitelére, de ebben az esetben is győzni kellene annak az értelemnek, amely minden anyát magasztos hivatásának és a gyermek iránti szent kötelesség teljesítésére sarkal. Ámde a mai romlott erkölcsvilágban megtörik a hitek legideálisabbja is és uton utfélen hallhatunk gyermekinzásokról, sőt igen sok esetben gyermekvásárról.

Ez történt a jelen esetben is. Kovács Jánosné apahidai napszámosnő eladta gyermekét. A lelketlen tettről a következő értesítést kaptuk.

Mult hét péntekén egyik külvárosi telek tulajdonosához beállított egy falusi asszony s gyermekével karján munkát kért.

A házigazda kerti munkára föl is fogadta s az asszony, ki Kovács Jánosnének mondta ma-

gát, munkához fogott, miközben egy szintén ott dolgozó cigányasszonnyal alkuba boesájtkozott gyermeke fölött. A vásár létrejött s este a cigányasszony magával vitte a 3—4 éves leánykát.

Vasárnap a házigazda gyermekíráásra ébredt föl s meglepetten kutatta a siró jószágot. Hosszas keresés után az istálló ajtaja előtt egy rongyokba burkolt gyermekre talált, kiben a Kovács Jánosné leánykáját ismerte föl. Érthetetlennek tünt föl előtte a dolog s ép a rendőrséghez akarta vinni a leánykát, mikor belépett a bünbánó anya s hangos zokogással zárta karjaiba eladott gyermekét.

Az eset rejtélyes, amennyiben a gyermek visszaszármaztatását megfejteni nem tudják. Nincs kizárva az, hogy a cigányasszonyt a törvénytöli félelem készítette a leányka visszahozására.

Kivándorlási ügynökök működése.

Kolozsvár, augusztus 14.

A kivándorlás az utóbbi időök óta ijesztő arányt öltött. A kormány minden lépést megtesz ez ellen, de az Amerikába csábító ügynökségek gaz üzelmivel szemben úgy látszik, tehetetlenek vagyunk. Az ellenük tett intézkedésekre csak annyiban reagálnak, hogy most ovatosabban s nagyobb titokban igyekeznek rábírnival a szegény tapasztalatlan embereket e kivándorlásra. Legujabban egy bécsi czég, F. Missler árasztja el prospektusaival az országot, de ovatoságból nem firmás, hanem csupasz borítékokban, különféle helyekről feladva juttatja pros-

pektusait a megtudott czimekre.

Több hostáti földész is kapott ilyen „jó tanácsokkal“ ellátott ajánlatot.

Az elővigyázatot s ovatoságot legjobban jellemzi a heene levő következő figyelmeztetés:

Arra figyelmeztetjük, hogy utközben Bécs felé senkivel ne érintkezzék és semmiféle más jegyet el ne fogadjanak, mert rossz kezébe kerülnek. Ha Bécsbe kiszállnak és az állomáson valaki önöket kérdezi, hogy hová akarnak menni? bátran mondják: „közös csillag utra. Antwerpenbe“! Azoknak, kik Philadelfiába akarnak utazni hozzánk forduljanak, mert csak a mi hajóink mennek egyenes utirányba.

Arad és Veszprém megyékből is hasonló híreket veszünk. Ott is erősen működnek a kivándorlási ügynökök s Arad megyéből tavaly közel ötven család vándorolt ki s most ujra harminczhárom.

Mindegyik öt-hat gyermekkel megáldott családapa s a gyermekek között alig van olyan, aki túlhaladta a tankötelezettség korát. Vakon hisznek a prospektusban s amikor ecsetelik előttük az ujvilágba reájuk váró szenvedést, nem hiszik el.

Angol területen szándékoznak letelepedni, mert, mint nekik a kivándorlottak írják, ott hat forint negyven krajczár napikeresetre tehetnek szert, míg idehaza csak nyomor az osztályrészük.

Angolok Kolozsvárt.

A kolozsvári lázadás kiszámíthatatlan. Ezt a hirt meghorodozta a sajtó az egész világon és be is feketítette alaposan. Tegnapelőtt érkezett egy levél Londonból Miss Tragarttól dr. Boros György tanárhoz, mely-

ben azt írja, hogy meg van rettenve a lázadás híreiről s mielőtt elindulna a társaság, felvilágosítást kér.

Hogy időt engedjen a lázadás lecsillapulására, azt javasolja, hogy a társaság először is Tordára menjen.

Boros tanár még a mult héten irt levelében informálta a helyzetről s biztosította, hogy szives és meleg fogadásra számíthatnak.

A társaság 30 tagból áll: Az utasok között van hét lelkész is. A többi tagok közül kettő Németországban időzik és Drezdában fognak a csoporthoz csatlakozni. A visszaindulást szept. 9-ikére tervezik, de többen Erdélyben maradnak és hosszabb kirándulásokat tesznek a szűb vidéken.

HIREK.

— **Olvasóinkhoz!** Ma századikszor jelenünk meg olvasóink előtt, kik oly soha nem remélt, lelkes pártfogásban részesítenek. Es e pártfogást meghálálni akartuk és akarjuk, azzal, hogy tehetségünkhöz mértén, erőt, fáradságot nem kimélve lankadatlanul küzdünk a közért. Lobogónkon a köz érdekének jelszava áll, melyet meg nem dönthet senki és semmi, melyet nem befolyásolhat egy *hitvány, piszok ripők* kenyérrigységéből eredő támadása. Atérezzük súlyos felelősségteljes hivatásunkat. Tudjuk, hogy a göröngyös ösvényen később tövisekkel is találkozunk, melyek nyomról nyomra

TÁRCZA.

Ábránd és szerelem.

(A „Kolozsvári Ujság“ eredeti tárczája.)

Verőfényes nap volt, midőn vallomást tettem égő szerelemről a fényes paloták lakójának — kis kunyhónk előtt. Remegve, mint az utszéli avar borultam lábaihoz és édes suttogással kérdezém: „Szeret?“ — Nem felelt. — Szótlanul borult keblemre s reám vetette beszédes szemeit. Ah! mennyi varázs volt azokban a tűszikrákban, kéj mámoros ajkakon!?

Kart karba öltve jártuk be az erdőt, mezőt . . . Együtt gyönyörködtünk a buja vetések, ringó kalászkok titokzatos zsongásában; együtt szedtük a mezei virágok ezreit; együtt hallgattuk a kis paesirta mámorító dalát . . . De talán nem is ez az északító chaosz okozta azt a titokzatos érzést, mely átbizsergett tagjaimon. Nem, nem, nem . . . Más szülte bennem ezt a varázslatot, más, ami egy örök relytély, amit minden bü-

bajos keleti mese a miszticizmus homályába burkol s amit egy, egyetlenegy szó mégis megmagyaráz — *Ilonka*.

Szinésznő volt. Bájos arczára alig tizenhét tavasz varázsolta üde rózsáit, korom fekete fürtjei, mint a szellőtől meghajtott liliom, omlottak vállaira.

Éreztem első kézzsoritásának melegét — és ez volt vesztém . . . En a balga szívet kerestem ott, hol nem volt szabad szívnek lennie, hol nem szabad a szív szavára hallgatni, hol az önző számítás diadalmaskodik az értelem világon. Szívet kerestem, mint virágot, hajnal könnyétől ázott virágot a kopár hegytetőn, hol csak az éles fenyőtűk daczolnak az éjszaki szél kemény támadása ellen . . .

*

Alkony derengett a láthatáron. Az esti fuvalattól összerendeztek a fenyők s a száz meg száz színárnyalatot még káprázatosabbá tették a leszálló levelek . . . Ott ültünk együtt, kis kunyhónk előtt . . . Gyöngéden lefejtette ölelő karjaimat s kin-

eseket érő mandula szemével hosszasan, bánatosan nézett reám, mintha mondotta volna: „Boesáss meg, hogy nem szeretlek!“

En hittem; vakon biztam benne. Összezuhtam volna azt, aki elég merészen szemembe kiáltja: „Pézt a szerelem!“ És én, aki pénzt nem adhattam, csak dicsőséget nevének, szerettem őt oly hévvel, amint csak egy bohó gyermek szerethet . . .

Hallottam regélni egy királyleányról, aki mennyegzője éjjelén gyilkolta meg vőlegényét. A mesebeli királyleányt végzetes tetteire bizonyára nem oly kinzó érzéssarkalta, mint amilyentén *Ilonka* átéreztem. Megfojtani szerettem volna boldogságom megőljét.

Torkára fojtani a szót s elcsittítani azt az édes ajakat, mely anyiszor, de anyiszor boldogító üdvöt adott nékem . . . Atkozni akartam, de elnémult az átok . . . Imádkoztam boldogságáért . . .

Szomoru füzek koronája mögül felvillan a temetőkert egy-egy fehér szobra. A hideg éjjeli szél egy andalító melodiát zsong

a fák levelei között, aztán tova surran . . . messze . . . messze . . . Érzem, érzem! Ott találok fel a vigaszt, az édes megenyhülést; felkorbácsolt szívem örökös nyugalmát . . .

*

Kisérteties kongással tizenkettőt jelzett a kakuk-óra. Forró homlokomhoz kaptam, majd kéjjes remegéssel nyultam a fényes alak után, melyet közelemben véltem a kemény cser-törzsön.

Nincs fény, nincs alak. Semmi semmi . . . Alom volt csak. Csodás látomány az egész.

És ha visszagondolok az ábránd világ játszi pillanataira, lelkenen fájló érzés vonul át. A dohos multból egy kinzó és mégis édes pillanat tolakodik elő, amire köny fakad szememben . . . Egy elvesztett boldogság bánat könye ez . . .

En.

kisérni fognak, de a veszály nem ingat meg hitünkben s fennen hirdetjük továbbra is azt az ígét, melyet a köz érdeke ró feladatunkul.

— **Népünnepély.** A kolozsvári jótékony nőegylet vasárnap igen disztिंगvált programmal népünnepélyt rendez a sétatéri kisozskban és környékén. A szokásos scenák ezuttal sem maradnak el, sőt, ha tekintetbe vesszük azt, hogy a délutáni órákban czirkuszi mutatványokban is gyönyörködhetni fog a közönség, a műsor sokkal érdekesebb lesz az eddigieknél. A népünnepélyt tüzijáték fogja befejezni.

— **Garázda napszamos.** Persán Mitru napszamos tegnap pénzmagra tett szert s este 6 óra tájban bekopogott Weres János koresmájába. Itt dőzsölt, mulatott a záróráig, a mikor is Veres távozásra szólította föl. Persán nem engedelmességet, sőt kereken kijelentette, hogy ő itt akar hálalni. Végre a csendőrök kellett megszelidítsék a duhaj embert, aki még a dolgozóházba is pálinkát kért.

— **Tűz.** A közönség körében valóságos pánikot okoz a napenkénti tüzeset. Csak tegnapelőtt végeztek gyökeres munkát a derék tűzoltók s tegnap megint egy tüzesethez kellett kivonulniok, mely igen nehéz próbára tette ügyességüket. A délelőtti órákban tüzet jelzett az űrszem s a közönség csakhamar megtudhatta, hogy három monostori épület áll lángban. A sürgős és erélyes oltás daczára az épületeket nem sikerült megmenteni a lángoktól.

— **A ki éjszaka furulyázik.** Ábrahám Vaszilika szamosfalvi atyafi úgy fogja föl a dolgot, hogy ami falujában meg van engedve, az itt is szabad. Ebből kifolyólag tegnap este alaposan berugott állapotban balagott hazafelé s miután az egyedüllét igen untatta, elé vette tilinkóját s rázendített a Kállai kettősre. Öröme nem sokáig tartott. Az éjjli járőr pártfogásába vette s elszállásolta oda, hol most kedve szerint tilinkózhatik — a dolgozóházba.

— **Sajtó per.** Szeles Adorjának Halász Lajos ellen megindított sajtóperében tegnap volt a végtárgyalás. A sajtópert azért indította meg Szeless, mert Halász a Nagyvárad Naplóban azzal vádolta, hogy francia kém. A végtárgyaláson Halász nem jelent meg, hanem betegséget jelentett. A kiküldött törvényszéki orvos Halászt nem találta otthon. Erre a törvényszék elrendelte Halásznak ma reggelre csendőrök által való elővezetését.

— **A határ rémei.** Tömeges följelentés érkezett a rendőrséghez, hogy a monostori határ kukoricza földjein a szabadon eresztett marhák kárt okoznak.

Több gazda tette ezt a panaszt s kifogásolják a jelenlegi határpásztorokat azzal a megokolással, hogy azok a legelő marhák tulajdonosaival rokonságban állanak s így nem teljesítik kötelességszerűen hivatásukat. A hatóság erélyes vizsgálatot indított ez ügyben.

— **Ellopták a lovait.** Kolozsvár—Torda közötti hármass fogadónál történt az alanti eset. Kerekes Péter várfalvi gazda tegnap Kolozsvárról, hová peres ügye szólította, haza felé tartott. Utközben betért a hármass fogadóba s lovait az istállóba kötötte. Több idegen ember társaságában mulatott az éjféli utáni órákig, amikor tovább akarta folytatni utját, de legnagyobb meglepetésére lovait nem találta sehol. Azonnal nyomozni kezdtek s hosszas keresés után egy határpásztor telkén végre ráakadtak az eltűnt állatokra.

— **Vakmerő tolvaj.** Vertics Gyula 70 éves nyugalmazott postafőnököt, ki tegnap reggel a budapesti Dunaparton sétálgatott, megszólitotta egy ember, zálogszékhelyét kínálva. Közben hozzájuk csatlakozott egy másik ember, ki látszólag meg akarta venni a zálogszékhelyét. Vertics hajlandó volt megvenni a zálogszékhelyét s belenyult zsebébe pénztárczájéért. A két csaló egy százaszt kikapott a tárczából és nyomtalanul eltűntek. A rendőrség nyomozza őket.

A grófné „feketéje“.

Az udvari kávéháznak volt egy előkelő látogatója. Mánasszony, özvegyasszony, akinek kilenczágú korona volt himezve a zsebbevalójára. Nem volt fiatal; de öreg se volt annyira, hogy ne lehetett volna belőle királyné Szerbiában. Sűrű vendégeskedett: napjában legalább kétszer. Azt is elmondhatjuk előre, hogy nem a fehér kávé vonzotta, a melyet cukor nélkül fogyasztott, hanem a fekete. Ez a fekete pedig nem volt kávé, hanem egy igazi fekete, ragyogó bőrrel és sötét szemekkel. A grófnő tekintete már rég összevillant a szerezcsennel, a ki vigyorogva köszöntötte az urasszonyt és édesdeden szorongatta azt a kezét, a melyen gyémántos gyűrű csillogott. A szerezcsenek nagyon kedvelik a gyémántot és így a gyémántos hölgyet is.

Mi volt a neve a szerezcsenek, biz én nem tudom. De nem is érdekel. Csak azt tudom és el is mondom, hogy őrt állt az udvari kávéház bejárata előtt s elmondom azt is, hogy egy emlékezetes napon a grófné magához intette Drexlert, a kávéház tulajdonosát s így szólott:

— Drexler ur, hallja adja nekem a maga szerezcsenét.

A kávé hájlongott, de szabadkozott. „Mit szólnak majd a többi asszonyok.“ „Jim“ — nevezük így a szerezcsent — kedvence a kávéháznak és . . .

— Fizetek érte, vágott a szavába a grófné.

— Bocsásson meg, méltóságos asszony, de . . .

— Adok érte másik szerezcsent, hozatok Szudánból, Nubiából, a honnan akarja.

Drexler jóváhagyással bólintott — ez előtt félévvel, mert ekkor esett a párbeszéd.

Ma délelőtt a grófné czedrusnövésű szerezcsennel állított be Drexlerhez:

— Eljöttem, hogy kicseréljem a szerezcsent. Bimba nagyon ügyes; no, adja elő az én szerezcsenemet.

Drexler behívta a maga feketéjét és a grófnőre mutatva, kérdezte:

— Hajlandó vagy ő méltóságához szegődni?

Jim vigyorgott. Kivette az aranyóráját és vallott:

— Követem-e? Hogyne. Mikor az első csókért ezt az ajándékot kaptam.

Az udvari kávéház bejáratát ma dél óta Bimba őrzi. Jim és a grófnő Nordernyeba utaztak, első osztályu gyorsvonaton. A kik a titok minden részletet ismerik, azt is mondják, hogy a grófnő hálókoesiba is váltott jegyet. Két jegyet. Egy fehérét, egy feketét. De tán egyformán piros volt mind a kettő.

Színház és Művészet.

Színházi műsor:

Csütörtök: A 3 Kázmér.

Péntek: Majom és vőlegény.

Szombat: A plébános szakácsnéja.

Vasárnap: Kuruczfurfang.

*

* **Színházi képtelenségek.** Ezuttal félig telt ház nézte végig a „Színházi képtelenségeket.“ A szereplők kivétel nélkül gyökeresen megállották helyeiket s különösen a Gyöngyi ellenállhatatlan, kifogyhatatlan humora aratott sok tapsot. Jók voltak Szentgyörgyi, Árpási, Kassai, Pap, Dezséri.

*

* **Színházi hírek.** „A gerolsteini nagyhercegnő“ és „Plébános szakácsnéja“ előkészületei párhuzamosan folynak a színháznál. Mindkét darab reprize legközelebb lesz.

Táviratok.

Lezuhant a hegyről.

Pozsony, augusztus 13. Odörfer Károly pozsonyi főreáliskolai tanár egy, a családjához érkezett távirat szerint a felsőkrajnai Veldes fürdő környékén egy hegyről, melyre felmászott, leesett és meghalt. Odörfer Georgevits tábornok látogatására időzött Veldesben. Odörfert fiatal felesége és két gyermeke siratja.

A fekete halál Triesztben.

Trieszt, aug. 13. Ma itt az a hír volt elterjedve, hogy a járványkórházban egy pestisgya-

nus beteget kezelnek. A Konstantinápolyból Triesztbe tizenhét utassal érkezett Poseidon Lloyd-gőzösön, mely orvosi vizsgálat után szabad közlekedést nyert, mint harmadik szakács utazott Canarutta Károly, egy 17 éves fiatalember, a ki a hajó kikötésénél még jól érezte magát, este azonban erős főfájásról panaszkodott. Másnap reggel a hajóra jött, hogy elvigye ruháit és elmondta a hajóorvosnak, hogy nagyon rosszul érzi magát. Az orvos a járványkórházba vitette fel őt, a hol mostanáig tartózkodik. Ragadós betegség forog ugyan fenn, amelynek természete eddig még nincs pontosan megállapítva és nem lehetetlen, hogy pestiseset forog fenn. Ovatosságból Canarutta egész esaládját lakásukban elkülönítve tartják.

Falkai hazaérkezett.

Budapest, aug. 13. Falkai László, a sikkasztó pénzeslevél hordó, ki Amerikába szökött — ma reggel érkezett vissza Budapestre. Szabó László vizsgálóbíró kihallgatta és elrendelte a vizsgálati fogság fenntartását.

Óriási tüzek.

Havre, aug. 13. Egy nagy tüvész elpusztított egy itteni jelentékeny szövőgyárat és egy gőzfűrészmalmot. A kárt 2 millió frankra teszik.

Pétervár, aug. 13. Stanicsája-Szlobodában, Borisogleszk mellett (tambovi kormányzóság) tegnap 14 ház leégett, miközben négy ember életét veszttette.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szerda, aug. 14-én.

Dunai Árpád veadégföllépte.

DOMI,

az amerikai majom, vagy a szerezcsen bosszúja.

Bohózat 5 szakaszban. Irta: Nesztroy. Ford.: Fánecy Lajos.

SZEMÉLYEK:

Kreugen Erasmus — — Török.
Adél, leánya — — — Laczkó.
Ninon Tivadar férje — Tompa.
Richard, gyermekük Winkler K.
Dessa Cazatta — — Szakács.
Inkó, szerezcsen — — Bombai.
Bogár Pongrácz — — Dezséri.
Hiacinta — — — Hepedüs.
Zenó Tivadar — — — Gabányi.
Agrippa — — — — Árpási K.
Domi, Tivadar majma Dunai A.

Kezdeté fél 8, vége 10 órakor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

APRÓ HIRDETÉSEK:

Az apró hirdetések előre fizetendők. E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 4 fillérbe kerül, vastagabb betűből 8 fillér. Fölvilágosítást ad a kiadóhivatal, ha a hirdetés alatt álló kis szám közöltetik. Levélbeli tudakozódásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges postabélyeg beküldetik. Vidékről igen kényelmesen beküldethetők az apró hirdetések postautalvánnyal, mert a postautalvány szelvényére az apró hirdetés szövege is könnyen elfér. Az eljárás igen egyszerű, mert mindenki kiszámíthatja az apró hirdetés árát. Apró hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban déli 12—1 óra között. Deák Ferencz-utca 18. szám alatt.

Apróhirdetéseink beküldésének megkönnyítésére, levelezőlapokat bocsájtottunk ki, melyek 25—50 és 75 filléért kaphatók a főtéren „Globus” hírlapel-árusító irodában.

KINÁLAT.

Házvezetőnői állásra ajánlunk egy fiatal nőt, ki a háztartás minden nemében jártas, vidékre, vagy helyben, idősebb urhoz. Megkeresések e lap kiadóhivatalához, *Háztartás* 26. szám alatt intézendők.

100 korona óvadékkal irodaszolgai állást keres egy 36 éves magyarul irni. olvasni tudó férfi. Czim a kiadóhivatalban.

LEVELEZÉSEK.

Bolygó Margit. Ha kegyed részéről újabb akadályok nem gördülnek utunkba, úgy ma délután az előbb jelzett helyen várni fogok Önre. Jel, fehér szegfü! „Mars.”

Béla. Tudassa, hol és merre van?...

Hölgyeim! Elegáns, művelt, kék szemű, diszkrét jellemű, dús gazdag fiatal ember önzetlen barátja, tanácsadója lenne szintén vagyonos, disztinyvált hölgynek. Csakis urnéktól kérek választ „Vasjellem” jellegével a kiadóhivatalba.

Aranka. Fájdalom, hogy lapján közölt találgatásunk akkor sikertelen maradt. Czimem nem változott.

Komoly. Előbb tanuljon meg irni és azután ajánl-

kozzék mást tanítani. Különben is nem tudom elhinni, hogy maga nyomdász-segéd. Miért? Mert egy nyomdásznak tudni kell irni. N. t. m.

Hivatalnok, saját lakásu hölgy ismeretségét keresi, akit támogatna. Teljes című leveleket „Orion” czimen a kiadóba kér.

Tanító. Levele későn jött, már megkaptam az én kis aranyos nyomdászomat, ki engem nemcsak magyarul, hanem gö-

rögül és törökül is megtanít szabad óráiban. „Nem tudom magyar.”

Első szerelem. Azokat az édes, mámorító pillanatokat elfeledni nem fogom soha. Aldott legyen érte aranyos „Norikám.”

Mely intelligens hölgy (csakis intelligens) volna hajlandó egy barna fiatal emberrel levelezni és megismerkedni? Levelet „Kellemes időöltés” czimen e lap kiadóhivatalába kér.

Mars. Levele van a kiadóban.

KERESLET.

12—14 éves fiuk tanulóknak felvételnek **Kún Mátyás** kézművesnél, Kosuth Lajos u. 2.

Iskolázott 14 éven felüli tisztességes fiu tanulóknak felvételnek. Czim a kiadóhivatalban.

Egy jó családból való fiu fodrász tanoncznak fölvetetik. Czim a kiadóba

HIRDETÉSEK.

BAUMZWEIG EMIL PÁRISI NAGY ÁRUHÁZA

KOLOZSVÁRT, Wesselényi Miklós-utca 21. (volt Erdély kávéházi helyiségben.)

Ajánlja a nagyérdemű közönségnek a most érkezett legújabb női divat és rövid árukat bámulatos olcsó áron.

Figyelmes kiszolgálás, rendkívüli nagy választék mellett.

BUZETZKÓ MIKLÓS TAMÁSI BOGDÁN UTÓDA

Kolozsvárt, Wesselényi Miklós-utca 7. szám.

Ajánlja a nyári idényre dúsan berendezett Női divat és rövid áru üzletét, a hol található a legolcsóbb árakban, kitűnő minőségű hazai és külföldi, színes Creton, Batiz, Ruhaszövetek, dísz selymek, Bluzok, nap- és esőernyők stb. stb.

Mosó Cretonokban és Batizokban óriási a választék.

Kitűnő és olcsó házi szappan és gyertyaárak:

Czirják Károly szappan-gyárosnál, Wesselényi Miklós-utca 19. sz. a.

Férfi és női cipők:

Matusek József Mátyás-tér 2. szám.

Bőrárak:

Hirsch Adolf Wesselényi Miklós-u. 11. sz.

Látszerek és sebészeti műszerek:

Miháltsek Ferencz. Egyedüli erdélyrészi szak-látszerész, Mátyás király tér, Nagy Gábor (Frölich féle ház). Ajánlja összes optikai munkáit.

Kész bőrönd gyártmányok, de nem gyári áruk.

Herschelesz Jónás, Wesselényi Miklós-utca 6. sz. kapható: Plé koufferek 6 forintért; Mágnes bőröndök mérték szerint 6 forintért; harmonikás, valódi bőr bőröndök 7 frtért. Javítások leggyorsabban és a legolcsóbban.

Ösztálysorsjegyek

a VIII-ik sorsjáték 4-ik osztályára már a mai naptól kezdve megújíthatók és új sorsjegyek is bármily czimletekben vásárolhatók.

Megújítási árak:

1 drb egész sorsjegy 40 kor. 1 drb negyed sorsjegy 10 kor.
1 drb fél sorsjegy 20 kor. 1 drb nyolczad sorsj. 5 kor.

Vétel sorsjegy árak az előző befizetésekkel:

1 drb egész sorsjegy 104 kor. 1 drb negyed sorsjegy 26 kor.
1 drb fél sorsjegy 52 kor. 1 drb nyolczad sorsj. 13 kor.

A legutóbbi huzáson főcollecturánkból származó **40219 számú sorsjegy** nyerte a **80,000 koronás** főnyereményt.

Erdélyi Bank és Takarékpénztár Részvénytársaság

Kolozsvárt, Mátyás király-tér.